VOLUME 53. ÉVFOLYAM. NO. 4. SZÁM. — 1961 február 15.

Evangélium Hirnök

Rev. Major Michael
360 Tenney Ave
Campbell, O.
12 — 60

JÉZUS mondá:" De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10)

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America.
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja.

BETEG AZ EMBERISÉG

(Csopják Attila költői hagyatékából)

De sok beteg van eme világban,
Oh, drága orvosunk jövel, segits!
Nyög a sok lélek nagy fájdalmában,
S a gyámolító kéz még oly kevés.

Beteg az ember, a bün betegje,
Nagy kinok közt, rothadt szalmán hever;
Sebek boritják és a láz benne
Folyton növekvő elvszomjat nevel.

Ah, ime holtak hitben a szivek,
Nincs bennük semmi nyugtató remény,
A hiuságnak és testiségnek
Himlője erjed lelkök felszinén.

Nagy a betegség, s a földi orvos
Nem adhat arra semmi biztos irt,
S bár némely eszköz, ugy látszik hasznos,
De valójában semmi sem segit.

Csak egy a biztos és ez gyógyszer
Az örömhir, az Evangyélium.
Csak egy az orvos, az Igaz Mester,
Te vagy Megváltóm, Jézus Krisztusom!

Vigasz igéid a szivbe jőnek,
S felépül tőle belső emberünk,
A gyötrő eszmék hamar eltünnek,
S egy üdvteljes valóra ébredünk.

Ép lesz az erkölcs, nyugott az érzet,
Élő a hit és édes a remény.
S türelmet, békét és minden szépet,
Gyümölcsözik a mennyei erény!

Krisztus mennyországa, az önzetlenek mennyországa, a nagylelkűek temploma, a szeretőszivüek öröksége — vagyis azok mennyországa, akik szivesen vállalják a nincstelenséget, hogy általuk mások meggazdagodjanak.

"MEGBOCSÁJTATTAK NÉKED A TE BÜNEID"

Lk. 7:48.

A halálra itélt ember felmentése és szabadon bocsájtása kibeszélhetetlen öröm és boldogság a felmentett ember és hozzátartozóinak. De még ezt az örömet és boldogságot is felülmuló öröm, mikor a jó Isten megbocsátja az ember büneit.

A fentidézett igében az Ur Jézus egy szerencsétlen és boldogtalan, halálra kárhoztatott asszonyt oldozott fel az Ő benne való személyes hite alapján, aki büneinek felismerésére könnyeivel öntözte lábait és hajának fonadékaival törülgette azt. Az igazi bünbánat megnyilatkozása volt, melyre az Ur Jézus ajkai megnyiltak s biztositotta az isteni kegyelmet kereső lelket arról, hogy **bünei meg vannak bocsájtva.** Leirhatatlan az az öröm, amit a sziv és a lélek megérez, mikor lelkében meghallja Istennek ezen szavait! Az Ur Jézusnak isteni hatalmából és mélységes szeretetéből fakadtak fel ezek a szavak: **"Megbocsájtattak a te büneid"**, nemcsak ez asszonyhoz, hanem igen sok más bünös emberhez is intézte szavait és intézi, akik igaz bünbánattal és őszinte fájdalommal hozzá fordultak és vágyakoztak az isteni kegyelem után.

Ezek az igék a mai modern embernek is szóllanak, mert az emberek között széles e világon rengeteg bün van, mely lelki rabságban, békjóba verve szenvedteti az emberiség millióit. A tudomány s az emberi bölcseség sok mindent felfedez s sokirányban nyujt segitséget az embereknek, de a bün megbocsájtására ujabb felfedezés nincsen. Az egyedüli orvos az Ur Jézus Krisztus, kinek hatalma van mennyen és földön s a bün betegségére az egyedüli orvosság a benne való igaz hit s az Ő hivó szavai iránti engedelmesség. Nem arról van szó, hogy sokat, vagy keveset vétkeztél-é, vagy nagy bün vagy csak kis mulasztás terheli lelkedet. Mert a bün nagyságát nem a világ fiainak szemüvegén kell nézned, akik a gyilkoláson és lopáson kivül nagyon sok és sulyos vétket hajlandók elnézni, vagy észre sem venni, hanem az evangyélium világosságában, mely szerint a kis bünök is kárhozatba viszik az embert. Viszont a legnagyobb bünös számára is van bocsánat és kegyelem Istennél az Ur Jézus Krisztus áldozata által, annak számára, aki beismeri s az Ur Jézus Krisztus lábainál könnyek között lerakja büneinek sulyos terheit.

Sokszor mondottam prédikációimban gyülekezetemnek, hogy nemcsak azért hiszek Istenben, mert a multban oly sok csodálatos dolog történt, hanem azért is ami ma történik. Az én életemben is megtörtént az a csoda, ami a bünös asszony életében megtörtént. De rajtam kivül sok millió ember tesz bizonyságot arról, hogy bünei meg vannak bocsájtva. Svédország egykori apostola Ansgar püspök is azokközé tartozott. Lelkére reánehezedett büneinek sulyos terhe, amikor lelki gyötrelmek között egyszer lelkét megragadta ez a mondat: **"Megbocsájtattak a te büneid"**, azt mondotta önmagának: Ezt az Ur Jézus mondotta. HOL? KINEK? Mohó

vággyal ragadta magához az evangéliumot, hogy megtalálja lelkének nyugalmát és boldogságát. Életét teljesen az Urnak szentelte.

A te bűneidet is megbocsátja az Ur, ha hozzá fordulsz hittel. Egyik külföldi Aggmenház kapuja alatt márványtábla van elhelyezve. Rajta egy angyal látható, aki a pislogó fáklyát lehelletével ujra lángra akarja lobbantani. A tábla aljára ezt vésték: "Talán van még benne egyetlen szikra, amely még egyszer lángra lobban". Kedves olvasó, benned van az Isten iránti szeretetnek csodálatos szikrálya s a Szentlélek Isten azt lángra akarja lobbantani s ha az benned meggyullad azt fogod hittel tapasztalni, hogy **a te büneid is meg vannak bocsájtva!**

Emeritus

—o—

Négy villanyóra

Egy kissé megkésve, de nem elkésve és megfeletkezve Isten iránti hálával és köszönettel jelentjük hogy a New Jersey állam Morristown városában lakó Mr. és Mrs. Louis Olan testvérünk 4 fali villanyórát ajándékozott az Aggmenházunknak, mely ajándék nem csak hogy egyik disze a Bethesda Otthonunknak, hanem a pontos időt is jelzik a szép és nagy épület minden nyilvános helyiségében. Ezt a szép ajándékot az uj épületünk ünnepélyes megnyitása alkalmából kapta intézetünk, de sajnos csak most hozhatjuk lapunkban.

Ez a négy szép óra sokáig fogja hirdetni nemcsak a pontos időt, hanem testvéreink nagy áldozatát is. Itt, e helyen mondunk nekik köszönetet áldozatukért és Isten áldását kérjük az Olan családra. Egyben bocsánatot is kérünk késedelmünkért.

(Szerk.)

—o—

BODNÁR A. LAJOS
MAGYAR TEMETKEZŐ INTÉZETE
készen áll éjjel és nappal
a magyarság szolgálatára!
Telefon: MElrose: 1-3075
3929 Lorain Ave. Cleveland, O.

Harangavatási beszéd

Irta Fülöp Árpád 1960 decemberében Garfield, New Jerseyben

Szeretett Testvéreim!

Istenünk végtelen kegyelme folytán gyülekezetünk ujabb lépést tett előre. Leslie Bickford bethlehemi testvérünk, aki maga bár angol, de felesége magyar, egy alkalommal gyülekezetünkben jártak és látták, miként ivel a Szentlélek munkája által gyülekezetünk felfelé és felbuzdulva a látottakon, ajánlotta testvérünk, hogy teljesen dijmentesen beállitja az Isten dicsőitésének szolgálatába, különleges elektromos szerkezet által a harangot.

És ime most szól, kong, bug a harang, messzehangzóan hirdetve Isten dicsőségét és hivogatva az igeszomjas lelkeket az Isten házába, az Ige teritett asztalához.

Testvéreim! A történelem, de a Biblia is irja, hogy a legnagyobb fogságba hurcoló Nabukodonozor babilóniai király volt. Ez a király nemcsak legyőzte az országokat, de azok népét el is hurcoltatta fogolyként Babilóniába. De Nabukodonoznál van még egy nagyobb fogságbaejtő is. A neve: Sátán!

Ez a fogságbaejtő a lelkeket hurcolja a saját sötét birodalmába és tartja — ha tudja — örök sötétségben a lelkek millióit. Fogságbaejt egyes lelkeket, gyülekezeti tagokat, énekeseket, vasárnapi iskolai tanitókat, prédikátorokat és mindenkit, aki nincsen lelki fegyverzettel felvértezve. De ennek a nagy Nabukodonoznak, a Sátánnak oly nagy a hatalma, hogy fogságbaejt egész gyülekezeteket is! Elkezdi a Sátán a munkáját azzal, hogy megszünteti az imaórákat! Aztán jön a többi! Lassan megszünik a missziói szellem, az adakozás; a szeretet elhidegül! Megmarad a forma, a külsőség. A prédikátor megtartja szolgálatát rendszeresen, de — haj! — a fogságban lévő lelkeknek prédikál..., minden hatás, eredmény nélkül. A foglyok beleesnek a fogolybetegségbe, a kétségbe, a lelki nyomoruságba és halnak meg fiatalon, erőteljesen a fogságban. Igy hull széjjel, bomlik, lassanként, sok, valamikor nagybuzgóságu gyülekezet.

A foglyok természetében van az emlékezés. **"Babilon folyóvizeinél ott ültünk és sirtunk, amikor a Sionról emlékeztünk"** — irja a 137 Zsoltár. Oh, hogy emlékeznek sirva a mi drága magyar hivő testvéreink. De sokszor láttam férfiakat könnyezni, nőtestvéreket zokogni, amikor **az ő drága Sionukról emlékeztek.** Amikor épitették imaházukat, amikor napi 12 órai munka után még boldogan mentek este az Ur házába hetenkint négyszer-ötször is, amikor kettesével jártak traktátust osztogatni, oh mily boldog idők voltak ezek. Sirnak amikor Sionról emlékeznek.

De, testvéreim, be kell lássuk, mi is itt Garfielden igy sirtunk, amikor a mi garfieldi Siónunkról emlékeztünk. Mélyen megalázva magunkat az Ur előtt és mély hálával szivünkben valljuk meg, hogy az Ur kihozott bennünket, a gyülekezetet a hosszantartó fogságból. Isten küldött egy lelki vezetőt, egy fáradhatatlan, hivő, Istennek szentelt életü férfiut, aki megmutatta, hogy Isten Lelkének vezetésével van kivezető ut a szellemi fogságból. Ezt a férfiut — aki nem érti, hogy én most mit beszélek — imáik meghallgatásaként adta Isten a testvériségnek, aki bár nem magyar, de hüségesebb a magyarokhoz sok született magyarnál.

A fogságból kiszabadultak rendszerint uj, alkotó erőhöz jutnak. A babilóniából hazakerült foglyok is épiteni kezdtek. A lelki fogságból kikerültek is. — felbuzdulva Isten Szent Lelke által — meglátják az eddig észre sem vett hiányokat, uj épitésekhez kezdenek. Igy történt itt, Garfielden is. Első a lelki épités! A bevezetett hétköznapi imaáhitat, bibliaórák, családi összejövetelek, hivogatás stb., stb., után jött a külső épités. Az uj **tábla** a bejáratnál; **az uj** remekhangu **orgona**; az 1,000 dolláron felüli **templomszőnyeg, a két** nagyszerü **ruhafogas**; az imaház falán diszelgő, hü elődeink emlékét megörökitő **emléktábla**; az 50 csillagos **amerikai lobogó** mind-mind hirdetik Istenünk végtelen kegyelmét, aki kihozza népét a lelki fogságból, sirás helyett örömet ad népének, uj éneket, a lelki szabadulás énekét, amint ezt most énekka-

runktól állandóan hallhatjuk. És ime hallhatjuk, miként zug, bug, messzehangzóan az imaházunkból kicsendülő **harang** szava, belezengve a világmindenségbe, Istent dicsőítő lelki énekeinket. Mondjunk itt köszönetet Leslie Bickford testvéreknek, a kik ily nagy örömet szereztek e haranggal gyülekezetünknek. Hisszük, hogy Isten kifogja pótolni fáradozásuk és áldozatuk jutalmául mennyei áldásával. Ezt szivünkből kivánjuk is!

"Olyanok voltunk, mint az álmodók" mondja a fogságból kijöttekről a 126. zsoltár. Álomnak tünik, hogy ujból a régi idők áldásával áld bennünket az Isten! **"Megtelt a szánk nevetéssel, ajkunk vigadozással"** mondja tovább a 126. zsoltár. Nem sirunk immár, ha Sionról emlékezünk, mert az Ur örömteljes lelki vigadozást ad nekünk valahányszor egybegyülekezünk. **"Hatalmasan cselekedett ezekkel az Ur!!"** mondják a pogányok a 126. zsoltárban. De ezt mondják mirólunk is! Ezt mondják hitetlenek és hivők! És mondjuk ezt mi most és itt és mindenhol és mindenkor: **"Hatalmasan cselekedett velünk az Ur, azért örvendezünk!"** (127. zsoltár 3 v.).

Áldassék Istenünk szent neve, aki ennek a gyülekezetnek adott odaáldozott életü lelkeket a multban már és most ujból reá tekintett elesett, lelki hanyatlásban vergödő népére és adott uj felemelkedést, lelki megujulást! **Mi pedig fogadjuk meg ez ünnepélyes alkalomkor, hogy Urunkhoz, Krisztusunkhoz hüek leszünk a végig ,szivünk utolsó dobbanásáig! Ámen!**

—o—

Attila Tivadar és kedves felesége a floridai Aggmenházunknál pihennek. Amióta megváltak az Aggmenháztól a michigani otthonukban egészségük nem a legjobb volt. Mind a kettőjük orvosi kezelésre szorult. Talán a hosszu évekig tartó nehéz munkának a visszahatása, vagy éghajlat változása okozta szenvedésüket? Nem tudjuk, de annyit tudunk, hogy a rövid floridai pihenésük alatt már is jobban érzik magukat. Kivánjuk, hogy megerősödve térjenek haza **othonukba.**

* * *

Schaffer F. torontoi (Kanada) lakós testvérünk a téli hónapokat családjával együtt a Bethesda Otthon területén felépült szép otthonában számitja eltölteni. Ez az otthon az elsőnek épült fel a megvásárolt háztelkeken. Várják, hogy a szomszédságukban lévő lotokon is hasonló házak épüljenek. Kivánjuk testvéreinknek, hogy jól kipihenve és megegészségesedve térjenek vissza Torontoba s az ottani gyülekezetbe.

* * *

Rev. Petre Gábor és kedves neje szép és tágas otthona már majdnem teljesen készen van a Kossuth utcában. Most inkább kivül dolgozik a nyugalomba vonult prédikátor, mert szép udvart és gyümölcsös kertet is kiván felépiteni. Legyen áldásos és sikeres munkája. Testvérünk Balla E testvérünk jobbkeze az intézetünkben.

* * *

Tatter Gusztáv és felesége, kinek szép üzlete van Indiana államban, kedves vendége volt Aggmenházunknak és Petre G. testvérünknek. Ez alkalommal szállitotta otthonunkba az általa felajánlt és szépen elkészitett sarokkövet, amit 29-én, vasárnap istentisztelet keretei között helyeztek bele az épületbe. Ezt az ajándékot itt is megköszönjük testvérünknek.

* * *

Vér F. Testvérnőnk látogatást tett Michigan állam Mt. Clements városában lakó leányánál, ahol egy hetet töltött boldogan. Örvendünk testvérnőnk egészségének. A közelmultban nem a legjobb egészsége volt. Kivánunk még jobb egészséget neki is. Mikor jan. 23-án a hosszu floridai utra keltünk Stumph L. és feleségével, Vér t-nő már nem volt otthon Daytonban, de mikor visszafelé jöttünk, már kedvesen ajtót nyitott az utasok előtt és szép otthonukban vendégei voltunk. Köszönjük a szeretetüket.

* * *

Orosz Attila és e rovat vezetője január 29-én, vasárnap az Aggmenházunkból Miamiba utaztunk, hogy meglátogassuk az ottani magyar missziót. Örvendtünk részt venni a Dr. Biró László coral-gablei gyülekezetében tartott d.e. istentiszteleten, Ebédre az ő gyülekezetének egyik tagja hivott meg, kinek felesége az általánosan ismert Mc Keestport-i Koi testvérünk leánya. Nagyon szivesek és kedvesek voltak s sokáig elbeszélgettünk a régi dolgokról. A magyar misszióban az istentisztelet d.u. 3 órakor kezdődött Biró testvér vezetésével. Mind a ketten szolgáltunk röviden a szép számban összegyült magyar testvéreinknek. Az én megállapitásom szerint ez a misszió egy egészséges és erős alapját képezi egy ujabb magyar bapt. gyülekezetnek. A gabona érett, imádkozzunk, hogy az aratásnak Ura küldjön oda is munkásokat!

MINDENNEMÜ NYOMDAI MUNKÁK, UGYMINT

KÖNYVEK, UJSÁGOK, TRAKTÁTUSOK
MEGHIVÓK STB., OLCSÓN ÉS JÓL

Készitése ügyében forduljon teljes bizalommal

FÜLÖP ÁRPÁDHOZ

3225 Parkside Plaza, Bronx E.
New York 67, N.Y.

AKI A NYOMDAI MUNKÁK ELŐÁLLITÁSÁBAN
NAGY GYAKORLATTAL RENDELKEZIK!

Evangéliumi Hirnök
GOSPEL MESSENGER
Published Semi-monthly by the Hungarian Baptist Union of America
192 E. Exchange St. — Akron 4., O.

Editor — Szerkesztő:
Rev. PETRE M. Adalbert
943 Merrill Ave., Lincoln Park, 25., Michigan

Entered as second class matter at the Postoffice of Akron, Ohio under the Act of March 3., 1879.

Accepted for mailing at the special rate of postage as provided in Section 1103, Act of October 3, 1917

SUBSCRIPTION FEE:
$3.00 per year.

Előfizetés — Cimváltozás erre a cimre küldedő:
Mr. JOHN SZÁSZ
1619 Edward Ave., N. E. Canton 5, Ohio

AZ UR JÉZUS Kr. TÁRSAI
(Jel. 1:9.)

Bunyan János, a "Zarándok Utja" cimü könyvében azt is leirta képletesen, hogy a keresztyén ember egy rémitő és sötét földalatti folyosón haladt át, azt gondolva, hogy egyedül ő az a szerencsétlen, akinek e borzalmakkal teljes helyen kell áthaladnia. A sötétben hallja, hogy sóhajai és nyögései mint visszhangzanak a sötét folyosó csöndjében. Mikor napfényre ér a vándor, akkor veszi észre, hogy őelőtte nagyon sokan jártak azon a sötét uton, kiknek sóhajai és szenvedő nyögései felhangzottak ottan.

Gondoljunk csak a magyar gályarabokra, arra a 336 hithü prédikátorra, akik I. Lipót király uralkodása alatt a Krisztusért és az evagéliumért a börtön sötétségében egymásután pusztultak el kibeszélhetetlen szenvedések között a régi Magyarország Pozsony nevü városában. Elébük adták azt a lehetőséget, hogy ha megtagadják hitüket, vagy lemondanak lelkipásztori tisztükről, szabadon lesznek bocsájtva. Az egyik feltételt sem fogadták el. Inkább a sötét börtönt, a szenvedést s végre a halált választották. A 336 közül 48 maradt életben, akiket fejenkint 50 aranyért adtak el nápolyi gályaraboknak. Az 1675-ik esztendőt már gályarabságban töltik el. A következő évben azonban egy hollandiai nagylelkü tengernagy kiváltotta őket, de akkor csak 24 maradt életben. Ezek a hitvallók is átmentek az általunk elképzelhetetlen sötét folyosón. A Biblia ezekről a régi hithősökről azt tanitja: "Akikre e világ nem méltó".

Gondoljunk az Ur Jézusra, aki bünnélküli volt, kiben még az ellenség sem talált semmi bünt, milyen sötét volt részére a golgothai ut s milyen kibeszélhetetlen volt szenvedése, hogy te és én el ne veszszünk örökre, hanem áldozata árán megtartassunk az örök életre. Az Ur Jézus önként ment át a sötét folyosón, hogy a folyosó tulsó oldalán felhozza részünkre az örökélet világosságát.

Gondoljunk az Ur Jézus tanitványaira; az első keresztyénekre, akiket a zsidó üldözés és a rómaiak kegyetlensége tömegesen pusztitott el s akik inkább meghaltak, minthogy hitüket a Krisztusban megtagadják. Átmentek sok ezren a szenvedésnek sötét folyosóján. Ezek a régi hősök társai voltak a Krisztusnak s az Ur Jézus királyságának és uralkodásának részesei a Szentigék szerint.

A döntő nagy kérdés részünkre az igével kapcsolatban az: Vajjon társai vagyunk-é a Krisztusnak. Részesei vagyunk-é az ő királyságának? Az ige nyiltan tanitja, hogy ha Övele élünk és járunk e földi élet sötétségében, Övele együtt majd meg is dicsőülünk. A világ gondatlan és hitetlen fiai most örülnek, de majd sirni fognak az itélet napján. Isten megváltott gyermekei most e földi életben gyakran szenvednek hitükért, de majd örülni és uralkodni fognak a Krisztussal.

Testvér, tarts ki a legnagyobb próbák között is. Haladj a folyosón át, azzal a tudattal, hogy azontul napfény ragyog fel számodra!

* * *

AMI DRÁGÁBB AZ ARANYNÁL

Az egyik amerikai vallásos lapból olvastam egy rövid okos cikket, mely az Egyesült Államokból kifolyó aranytartalommal foglalkozik. Ebből vettem át a következőket:

A U.S.A. egy nagyon komoly és nehéz próba előtt áll. Az arany tartaléka lassankint fogy s ennek az állandó kifolyásnak akar a kormány gátat vetni.

A legtöbb amerikai polgárnak az arany nem sokat jelent, mert abból a legtöbb embernek nagyon kevés, vagy egyáltalán semmi nem jutott. Sőt, milliók élnek ebben az országban, akik soha nem láttak egy 10 vagy 20 dolláros aranypénzt. Évekkel ezelőtt a kormányunk összeszedte az aranyat. A bankokba be kellett váltani s ma az Egyesült Államokban az aranypénz nincsen forgalomban.

A háboru előtt és alatt a külföldi kormányok biztonság okáért a U.S.A.-be szállitották az aranyukat s ahogyan a megvásárolt dolgokért lefizetések történtek, országunk jó üzletet csinált s az arany a nemzet bankjában napról-napra szaporodott. De a koreai háboru befejezése után, a külföldi gazdasági helyzet nagyban megjavult s azzal a jó üzlet is megszünt s azóta az aranynak külföldre állandó kifolyása van s azzal az amerikai dollárnak az értéke is alább lohadt. Ha az uj kormány valamiképpen meg nem tudja akadályozni az arany kivitelét, még rosszabb lesz a helyzet s kemény próbáknak nézünk elébe.

Ez az állapot okozott sok nyugtalanságot a volt elnökünknek s ez okoz sok gondot Kennedynek.

De bármiként is álljon az arany dolga ebben az országban, egy clevelandi (O.) üzlet felhivja az ország figyelmét arra, hogy az aranynál sokkal drágább dolgok vannak az ország életében s azokat kell inkább őrizni s azokról kell komolyan gondot viselni.

Az aranynál drágább az erkölcs és becsületes élet, mely gyorsan fogy. Régebben az amerikai munkásnak becsületesen megfizettek munkájáért s a munkások pedig becsületesen megdolgoztak a fizetésükért. Ma mindig nagyobb törekvés van abban az irányban, hogy kihasználják a munkásokat s mikor már gyengébben birnak dolgozni, elbocsájtják minden felelősség nélkül. A munkások pedig sok esetben akarnak valamit semmiért és sokan vannak olyanok is, akik meglopják munkaadóikat. Régebben tényleg amerikaiak voltak a polgárok, ma sokan árulói és tönkretevői az országnak. Régen itt volt és itt maradt az arany; ma az erkölcstelenséggel és a jellemtelenséggel együtt kimegy az országunkból.

Az amerikai népnek ki kell józanodnia. Igazságosan és becsületesen kell élnie az életet. Nem volna szabad elkölteni évente 10 billió dollárt szeszesitalra.. Fölöslegesen nem volna szabad kiadni 4 billiót az esztelen hazárdirozásra és több billiót a ronda egészségtelen cigarettára. Oh, milyen költséges és milyen káros az ilyen élet, eltekintve attól, hogy milyen sok égbekiáltó bünnel van összekapcsolva.

Változtani kellene a bünös életmódon addig, mig nem késő, mert amit az ember vet, azt aratja s a bün büntetés nélkül nem marad! Ezt mondja az Ur.

A FLORIDAI AGGMENHÁZUNK

Második és harmadik középületében jutányos árban ujonnan dekorált és szépen berendezett szobák vannak kiadók a Floridában vakációzó testvéreinknek! Ne fizessen dupla árt idegennek, mikor fél árban szobákat bérelhetnek és ugyanakkor intézetünket is megsegitik.

Érdeklődők irjanak erre a cimre:

REV. EMIL BALLA
Rt. 2 Box 194 Melbourne, Fla.

MEGMENTVE

Az erdő hallgatott. Csak itt-ott neszeltek sejtelmes surranások, pittyegések, a madarak takarodója és a levelek zizegtek azzal a különös finom sustorgással, amely oly édes, oly zsongitó máskor, de most idegörlő, fárasztó, gyötrő, mert nincs ut sehol, hiába keresik, csak bozót, tüske. Eltévedtek. A sötét erősödött. Endre reszketve sóhajtotta, Béla mond mi lesz velünk? Oly sok rettenetes történetet hallottam már a kanadai őserdőkről. Hány embert széttéptek a vadállatok, hány megőrült a félelembe. Ne aggódj, mondta Béla. Én bizom benne, hogy hamarosan ki fogunk innen találni. Otthon tudják, hogy kirándulni jöttünk, majd csak keresnek. Mikor elindultunk, sokan voltak velünk, de szétszóródtak. — az a baj, hogy nincs fegyverünk. De van hangszerünk, mondta vidáman Béla. Tárogatózni fogok és valaki majd csak meghallja.

Leült és fujni kezdte érzéssel, szivből a gyönyörü éneket: "Oly csüggedő a lélek hamar, ha gond alá kerül. Vigaszt, erőt adni ki akar? Ki véd a bu elől? Csak Uradra nézz, Ő segiteni kész, hivebbet te nem találsz, karja oltalom, szive irgalom, Óhozzá kiálts!" Elhallgatott és imádkozott. Imádkozz te is Endre. Ebből a sötét erdőből csak egyedül Isten szabadithat meg minket.

— Tüzet kellene gyujtani, de elfogyott a gyufánk. Még egy kis tüz sincs. Hát most mit csináljunk? — Én megmondom, fel a fára de azonnal. Zörgést hallottam. Egymásután felkusztak a fára, igyekeztek a magasabb ágak felé és ekkor a sötétben két tüzes golyót láttak. Egy állat, nehezen mozog, milyen sulyos, medve lehet. Az állat sulya alatt sorra törtek a gallyak. A homályban kirajzolódott a nagy medve félelmetes alakja. Megállt. Szaglászott. Aztán odament a lent hagyott csomagokhoz és turkálni kezdett benne. Hallották a csámcsogását. Valamit talált. — A süteményem, jaj a sütemé nyem, megeszi a mackó, sóhajtotta Endre. — Ez legyen a legkisebb bajod, csendbe légy, suttogta Béla. — A papirok zörögtek, a zacskók egymásután ürültek ki. Mackó koma a jó lakoma után leült pihenni. Még egy kicsit kotorászott, aztán elballagott.

— Ezt megusztuk! Elment. Én lemegyek, megnézem nem hagyott e valamit. Éhes vagyok. Itt maradsz, parancsolta Béla. Még nem járhat messze. Amugy is számithatunk ujabb éjszakai látogatókra. Itt fent biztonságosabb. Hüvös van. — Hát nincs valami nagy meleg. A takarók lent maradtak. Béla ismét játszani kezdett. "Segélyt kiált haldokló lelkek serege, pogány mezőkről száll a jaj ide, ó jöjjetek, ó nyujtsatok segélyt, vigaszt..." Párszor eljátszotta, aztán pihenésre dölt az egyik ágon. Béla! Megint jön valami, sugta Endre. Két medve! Csend legyen. A medvék ismét elkezdtek keresgélni. Megeszik az utolsó morzsát is! Ugy látszik, hogy a kis maradék nem volt elég mert a mackók nyugtalanul kezdtek járkálni. — Látod, most meghallották a hangodat. Észrevettek! Jeges félelem futott át rajtuk. Csak a késem volna nálam. De az is lent maradt. Mit érsz vele, ha fent is volna, két ilyen hatalmas nagy állattal nem tudnánk elbánni. Rettenetes a sebesült állat dühe. Erre ne is gondolj. Szájához kapta tárogatóját és hosszu, elnyujtott hangon dudált. A hangskálán mindig feljebb ment, ami a mackóknak láthatólag nem tetszett, mert haragosan járták körül a fát. Béla éneket kezdett játszani, de a medvék — ugy látszik nem nagyon zenekedvelő lények, erre mindinkább megharagudtak és döngetni kezdték a fát alattuk. Hol az egyik, hol a másik dölt neki, aztán mind a ketten. Sokáig verték oldalukat a fához és látva, hogy ez nem használ, kezdtek felfelé kuszni.

— Elvesztünk, végünk van, kiáltotta Endre. Ne csüggedj, mondta Béla. Lehajolt a fa törzsén és iszonyu erőset beledudált a hangszerbe. A mackó láthatólag meglepődött és leereszkedett a földre. Fülsikető magas hangokat sikoltott bele az éjszakába a fiu, de a mackók nem hátráltak. Ujabb támadáson törték a fejüket. A távolban fény villant fel. Hé... hol vagytok, emberek, hé... Sürü egymásutánban válaszolt Béla: tra-ra, tra-ra-ra... itt vagyunk! Az emberek közelebb értek és akkor látták rémülten, hogy két nagy medve van a fa alatt.

Mit tegyünk? Egy puskánk van. Gyujtsátok fel az erdőt, kiabált Endre. A gyufa lobbant, a száraz avar egy pillanat alatt lángba borult. A medvék félelemmel bámultak bele a lángokba, aztán elrohantak. Gyertek le, gyorsan, oltani! A fejszék csattogtak, a fák recsegtek, döltek halomba. Egy órai kemény küzdelem után megfékezték a tüzet. Minden rendben van. Most pedig gyertek aludjatok a mi kis tanyánkon. Vadászni jártunk az erdőbe és felfigyeltünk a tárogatóra. Oly szépek voltak az énekek, amiket játszottál. Tudtuk, hogy testvérünk vagy, ezért mentünk a hang irányába, hogy találkozhassunk veled. Ritkán jár nálunk vendég és mindig nagy ünnep, ha valakit szerény hajlékunkba fogadhatunk. A tárogató messze hallatszik, már régóta keresünk benneteket. Amikor hallottuk a riogó hangokat, gondoltuk, hogy veszélyben lehettek. Ezért futva jöttünk.

Nagyon hálásan köszönjük, hogy vettétek a fáradságot és elindultatok a hang irányába. Ha nem jöttök reggel két hulla fekszik itt. Az éhes medvék kegyetlenek. — Egy kisebb tisztásra értek, innen látni lehetett már a kis tanyát, a ház ablakai barátságosan világitottak.

A jó vacsora után kiültek a kis padkára és belenéztek a ragyogó csillagos égbe. Endre remegő hangon szólalt meg. Milyen jó a jó Isten, hogy titeket értünk küldött. Látod, mondtam én, hogy imádkozzál és bizzál Istenben. Ő soha nem hagyja el azokat, akik biznak benne.

Kedves házigazda, mégegyszer nagyon szépen köszönjük a fáradságát és most engedje meg, hadd köszönjem meg Istennek is az Ő szabaditását.

Leült, szemeit a csillagok felé vetette és elkezdte érzéssel, boldogan játszani: "Mennyben lakó én Istenem, vedd füledbe dicséretem, Téged dicsér egész világ, Neked köszön a kis virág. Erős vihar, kis gyenge szél tenger patak Hozzád beszél, az Ég s a föld telve Veled, legyen áldott a Te neved!"

Somogyi Gáborné

Aggmenházunk rovata

Vezeti: PETRE M. ADALBERT
lelkész

A FLORIDÁBAN TARTOTT GYÜLÉSRŐL

Amint már egy párszor jelentettük lapunkban, a Bethesda Otthon bizottsága a Szövetségünk vagyonügyi bizottságával együtt háromnapos gyülést tartott az Otthonunkban. Ezt a közös gyülést az a körülmény tette szükségessé mert az állam a legkomolyabban azzal a követeléssel lépett fel az intézettel szemben, hogy az állami pénztárban Szövetségünknek el kell helyezni 75 ezer dollár biztositékot, mely összeg az otthon fenntartását biztositja abban az esetben is, ha a segély források kiapadnának. Mondanom sem kell, hogy az állam ezen különös és törvényes követelése vegyes érzéseket váltott ki vezetőségünk gondolataiból. Hiába magyaráztuk helyzetünket az ottani ügyvédünknek, a helyzet olyan komoly volt az ő részére is, hogy ajánlatára egy ilyen gyülést voltunk kénytelenek összehivni, melyen az államnak két megbizottja is részt vett.

Hála a jó Istennek, mikor 2 órán keresztül tárgyaltunk együtt s amikor megértették teljesen, hogy a mi Aggmenházunk nem egy privát vállalkozás s nem is egy csoport egyén üzleti alapra helyezett intézet, **hanem egy olyan szeretet ház, mely mögött egy Szövetség s azzal együtt egy áldozatos csoport ember áll,** kijelentették, hogy nincsen szükségük a biztositásra, mert nekik elegendő biztositékot nyujt népünknek az intézet iránti támogatása és szeretete. Követelésük csupán csak annyi, hogy Szövetségünk évi pénztári jelentését nekik is megküldjük.

Amikor a tárgyaláson tul voltunk, mindannyian megkönnyebültünk és hálákat adtunk az Istennek.

Ezen a gyülésen sok munkát végeztünk, melyről külön itt nehéz lenne megemlékezni, de legyen elég zekből csak ennyi: Isten segitségével ugy a belső, mint a külső szükséges dolgokat a bizottság megtárgyalta és irányitotta. A legnehezebb kérdés még mindig a munkások kérdése. "Nurse aid" van, de szakácsné még mindig nincsen, sem pedig külső munkás. **Nagyon kivánatos volna, hogy valamelyik gyülekezetünkből egy áldozatos lelkü házaspár jelentkeznék erre a szép segitő munkára.** Abban az esetben öreg testvéreink nagy megelégedésére magyarosan elkészitett ételek kerülnének az asztalra s az étkezésnek nagy kérdését könnyebben meglehetne oldani. A lakás és koszt mellett a fizetés sem megvetni való. **Ha valakit az Ur indit, azonnal irjanak az igazgató-gondnok testvérnek.**

Jelenleg 24 lakónk van, de a legtöbben 80 éven is felül vannak. Testben gyengék s a házkörül kint vagy bent nagyon keveset segithetnek. Most, hogy munkás nélkül vagyunk, aki csak mozoghat, hajlandó segédkezni s keveset itt-ott segitenek. A legtöbbet Vizer mama segédkezik, a ki a legfiatalabb és a legegészségesebb a lakók között. Ezt a munkát Vizer mamának itt ezen a helyen is megköszönjük. A gyülés ideje alatt öröm volt látni a new yorki Cseprega nővért a konyhában és akörül, aki vakációjának idején sokat fáradozott és nagy segitséggel volt az ő szives szolgálatával. Neki is köszönetet mondunk. A konyhában a szakácsné helyét Balla E. és Petre Gábor t-nőink töltik be ideiglenesen. Ezt a fontos szolgálatot és áldozatot is köszönettel fogadjuk. Reméljük, hogy felmentésük csak napok kérdése. Addig is imádkozzunk érettük, hogy az Ur adjon testi és lelkierőt nemcsak nekik ,hanem minden segitőnek.

A férfi testvéreink is segédkeznek egy keveset. Öröm látni Tóth Gerson testvért, aki reggeltől estig is a talicskával látható a portán. Már ugy megszokta, a kinti munkát, hogy nem bir annélkül élni. Ha kevesebbet is tesz a talicskába s ha lassubb tempóban is tologatja, de ott látható egész nap valahol a portán. Valamit mindig tesz-vesz. De nemcsak ő, hanem a Borok testvér is. Jól is teszik, mert az az ember, aki csak ül, vagy fekszik, hamarább meghal mint az, aki naponta végez valamit. Ha még sokáig akarnak élni, — amit én szivből kivánok mindenkinek — akkor valamilyen munkát naponta végezni kell.

Balla E. igazgató-gondnok testvéreinknek tele van a kezük munkával. Nem kis dolog egy ilyen intézetnek a vezetése és gondozása. Áldozatos munka ez, amit értékelünk és köszönettel fogadunk. Arra kérjük az Urat, hogy a nehéz problémák és nehézségek között adjon az Ur testi és lelkierőt nekik, hogy a szépen megkezdett nehéz munkát az öreg testvéreink megsegitésére és Isten dicsőségére sokáig végezhessék.

Bizottságaink nevében itt ezen a helyen mondok köszönetet a szives vendéglátásért.

Emeritus

—o—

MISSZIÓ MEZŐKRŐL

GARFIELD, NEW JERSEY

Lelkipásztor: Van Der Veen (angol)
Magyar segitőtárs: Fülöp Árpád

ÉVI GYÜLÉS ÉS SZENTVACSORA GARFIELDEN

Ünnepélyes hangulatban volt együtt a gyülekezet, mikor megtartotta évi gyülését. Az egyes jelentések után hálaimában fordultunk Istenünk felé, aki valóban, hosszu évek óta nem tapasztalt áldásokban részesitette a gyülekezetet.

A pásztori jelentés, a vasárnapi iskolai jelentés, a nőegylet jelentése stb, mind-mind ujabb meglepetést jelentettek és kitörő örömet idéztek elő a testvériség lelkében. A jelentések magyarul és angolul, vagy tolmácsolással hangzottak el.

Mikor pedig Szakács Katalin testvérnőnk, a gyülekezet tisztviselője titkári jelentését felolvasta, az az óhaj merült fel, hogy a jelentést tegyük közre szeretett lapunkban hogy testvéreink velünk együtt örvendezzenek és Isten Lelke által felbuzdulva, velünk együtt még jobban neki dőljenek a lelki munkának. Nem szününk meg könyörögni a mi drága magyar Sionunkért és annak a mi gyülekezeteinkben való tovább épi-

Aki Isten kegyelmét birja, nem kell hogy azzal tüntessen. A kegyelem hatása magától jelentkezik.

téséért — mindkét nyelven.

Van Der Veen.
Fülöp Árpád.

* * *

Ime a jegyzőkönyv:

"VISSZAPILLANTÁS AZ ELMULT ÉVRE"

Garfieldi New Jersey Baptista gyülekezet

Amidőn visszapillantunk az elmult 1960-as évre, boldog örömmel mondhatjuk a zsoltáriróval: "Nagy dolgot cselekedett velünk az Ur, ezért örvendezünk."

Az elmult év elején az 1960-as évre a következőket tüztük célul:

1. Jeligéül: "Nézzünk Jézusra" (Zsid. 12, 2).

2. Vezérénekünkül: "Szemeiddel Jézusra tekints". Ez énekkel fejeztük be istentiszteletünket a mult esztendőben.

3. Elhatároztuk, hogy gyermekeinket, akik vasárnap az istentiszteleten vannak, külön gyermektanitásban részesitjük a prédikáció alatt, az Urhoz hü tanitókkal. Ezt egész esztendőben meg is tartottuk.

4. Épületi alapunkra 1,000 dollárt tüztünk ki, mely összeg kimondhatatlanul nagy összegnek tünt előttünk. De jó Atyánk felinditotta szivünket és jókedvvel folyt az adakozás, ugyhogy felül folyt be az adakozás a kitüzött összegen. Lehetővé lett 100 darab öntöttanyagból készült szék beszerzése. Énekjelző tábla, vendég-könyv elhelyezése is lehetővé lett. Kopott szönyegünket szép karmazsinvörös szőnyeggel cseréltük fel. Imaházunk belseje igen tetszetős benyomást kelt. Emelik Istenünk házának szépségét testvéreink által adományozott két nagyon alkalmas ruhafogas; orgona, disztábla, orgonalámpa; 50 csillagos zászló, elődeink emlékére állitott emléktábla, a harang, melyen keresztül az erősitő berendezés által az utcán messzehangzóan hallható az Istent dicsőitő énekek hangja. Sőt az utcai járda kijavitásának nagy munkája is bizonyitja, hogy testvéreink készek votak pénzt, időt, munkát áldozni Urunk oltárára.

Mint a gyülekezet tisztviselője kivánom megragadni az alkalmat és megköszönöm minden egyes testvéremnek az ajándékát, fáradozását, amit az Urért tettek a mult esztendőben és kivánom, hogy a jövő esztendőben még többet tegyünk Megváltónkért, gyülekezetünkért.

Az Ige teljes igazsága hangzott szószékünkről két odaáldozott férfiu által. Angol nyelven szolgált az Igével Van Der Veen lelkipásztor, magyarul pedig a pásztor segitőtársa Fülöp Árpád testvér szolgált az Igével.

Énekkarunk Kaszás Mária áldozatos, hü testvérnőnk szolgálata által állandóan uj énekekkel szolgáltatott és áldásosan müködött. Az orgonista szolgálatát is Kaszás testvérnőnk látta el.

Kiemelkedő feladatunknak tartottuk "a hitben kievezni" és hit által évközben meghivtuk Van Der Veen lelkipásztort "teljes idejü" pásztori szolgálatra.

Gyülekezeti szolgálatunkat köztudomásra hoztuk a "Herald News" angol és a "Szabad Sajtó" magyar nyelvü ujságokban; továbbá "Lelkipásztori levelek", traktátusok, meghivók, bulletinok által.

Tartottunk szeretetvacsorát, női ünnepélyt, lelki hangversenyt.

Istentiszteleteink látogatottsága megnövekedett. Sokan nem irták be nevüket az először jöttek közül, mégis 104 személy neve szerepel vendégkönyvünkben a mult évből.

"Garfieldi Közösségi Bibliakörünk" látogatottsága megháromszorozódott. Ez alkalmat nyujt az Ige mélyebb tanulmányozására. Előtte imaáhitat van.

Vasárnapi iskolás gyermekeink száma háromszorosára nőtt.

Volt egy "Gyermekmentési kampány" is a mult évben, mely két hétig tartott és 72 gyermek hallhatta az Ur üzenetét imaházunk alagsorában.

Befejezésül hadd mondjam, hogy tettünk bár kicsiny vagy nagyobb dolgokat; tettünk légyen azt a mi Urunk Jézus Krisztus dicsőségére. Evezzünk ki hit által az uj esztendőre, "nézvén Jézusra", aki "képes mindeneket megcselekedni feljebb, hogy nem mint kérjük vagy elgondoljuk", — "legyen dicsőség örökkön örökké" (Ef. 3, 20, 21) szent nevének.

Szakács Katalin
Gyülekezeti tisztviselő

—o—

Marika levele

Marika alig ötesztendős, de máris részes az élet küzdelmeiben. Marika árva leány. Apukája egy bányaszerencsétlenségnél lelte korai halálát. Marika anyukája derék, szorgalmas asszony, teljesen gyermekéért élő édesanya, aki hat napon át dolgozik, hogy kicsi leánykája semmiben ne lásson szükséget; de az Ur napján, minden vasárnap leánykájával együtt ott van a vasárnapi iskolában és az istentiszteleten. Marika — bár félárva volt — boldog volt. Ha anyukája mosni, takaritani ment, leánykáját is magával vitte, aki eljátszogatott, amig anyukája dolgozott. Marika megszokta már ezt, bár néha fájt neki, hogy egész nap egyedül kell játszania.

De — jaj — Marika anyukája beteg lett. Az arca piros, a hangja rekedt lett, szemei erősen könnyeztek. Nem tudott felkelni. Nem volt, aki enni adjon kicsi Marikának és nem volt, aki dolgozni, kenyeret keresni menjen. Marika elhivta egyik hivő nénit, aki megkészitette az ennivalót Marika és anyukája részére, majd imádkozott velük, egy keveset elbeszélgetett és hazament, mert neki is gyermekei voltak. Igy ment ez napokon át.

Hivtak orvost is, aki megvizsgálta

AGGMENHÁZUNK TERÜLETÉN FLORIDÁBAN

MÉG HAT LOT VAN ELADÓ 1,000 DOLLÁR DARABJA

Az érdeklődők forduljanak:

Rev. BIKACSÁN WALTERHEZ
2 High St. New Brunswick, N.J.

Ezek a háztelkek értékes helyen fekszenek

90 napot adunk testvéreinknek a vételre! — Ki gyorsan ir, előnyben részesül!

anyukát, megirta a receptet. De a gyógyszer nem használt, anyuka csak beteg volt tovább. Közben fogyott a kevéske élelem erősen; hisz nem volt utánpótlás.

Eljött a vasárnap. A hivő néni elvitte Marikát a vasárnapi iskolába, ahol most különösen nagyon figyelt Marika. Arról beszélt a tanitónéni, hogy az Ur Jézusnak mondjuk el minden bajunkat, fájdalmunkat, Ő biztosan meghallgat és megsegit. Marika szivében felkelt a vágy, hogy elmondja az Ur Jézusnak, hogy anyukája beteg. Azon törte kicsi fejét, hogy hogyan is mondja el? Aztán döntött: levelet irok az Ur Jézusnak — mondta magában. Ugy is tett. Hazaérve levélpapirt vett elő és irni kezdett. Persze ugy irt, ahogy az ötéves gyermekek irni szoktak. Vonal erre, vonal arra, mindenféle krikszkraksz. Ebből állott a levél. Marika hangosan mondta a szavakat, ahogy irta a képzeletében: "Kedves Ur Jézus, az én anyukám beteg, gyere Ur Jézus gyógyitsd meg az én anyukámat." Eddig a levél. Marika boritékba tette a levelet, arra is firkált összevissza minden vonást, majd egy régi bélyeget levett egy levélről és ujjával a boritékra szoritotta és elindult a postára a hivő nénivel. (A hivő néni ugy gondolta, hogy majd ha kiveszik is a boritékot, hát eldobják, mert nincs rajta se cimzés, se bélyeg). Amint közeledtek a posta felé, Marika egyszercsak elkezd futni és meg sem áll a hivatalig. A nyitott ablakon látja a postáskisasszony hogy Marika ágaskodik, be akarja dobni levelét a postaládába, de nem éri el. "Hozd be a leveled, kisleányom", szól ki a postáskisasszony. — Marika bemegy, illedelmesen köszönni is elfelejt és átadja a levelet. A postáskisasszony reánéz a boritékra és nézi a kezébe adott bélyeget. Csodálkozik. "És kinek küldöd ezt a levelet, kisleányom?" kérdi Marikát. A legtermészetesebb hangon felel Marika. "Az Ur Jézusnak!" Még jobban csodálkozik a kisasszony. "Na és mit irsz az Ur Jézusnak"? — kérdi nagy érdeklődéssel. Marika felel. "Megirom, hogy anyukám beteg és hogy jöjjön el az Ur Jézus és gyógyitsa meg".

Közben a hivő néni is megérkezett ,akitől a postáskisszony megtudta Marika lakáscimét. "A levelet továbbitom" mondta egy kicsit remegő hangon a kisasszony és átment egy másik helyiségbe, a levéllel a kezében.

A kisasszony sokáig nézte a levelet. Gondolatai a multba szálltak vissza. Maga előtt látta édesanyját, aki imádkozni tanitotta, aki Isten házába vitte rendszeresen. Biblia versek, énekek elevenedtek fel lelkében. Aztán saját életét látta maga előtt. Látta most, mint távolodott el Istentől, látta saját bünös életét, lelki nyomoruságát és sohase érezte ennyire boldogtalannak magát, mint éppen most. Undorodott saját magától. Utálta büneit. Kezében remegett Marika levele, az a levél, amelyben Marika az Ur Jézust hivja, hogy gyógyitsa meg anyukáját. A kisasszony mindent megpróbált hogy lelki szomját eloltsa: szinházba, moziba járt, regényeket olvasott, mulatságokon vett részt, de boldog sohasem volt. És most itt áll, érezve minden nyomoruságát, szivének teljes mélyéből nagy keserüség tör fel. A kisasszony sir, nagy, hosszu fájdalmas, bünbánó sirással. Zokogás rázta teljes valójában és hangos sirása közben, hosszu évek után először imádkozott: "Ur Jézus, akihez ez a levél szól, jöjj és gyógyitsd meg a leányka anyját, de gyógyitsd meg az én beteg szivemet is." Sokáig térdelt az Ur előtt a kisasszony, majd boldogan, örvendezve kelt fel térdeiről. Fogadalmat tett az Urnak, hogy ezután Neki fog szolgálni teljes életében.

Kijött hivatali szobájába. Telefonált egy hires belgyógyásznak és felkérte, hogy vegye kezelésbe Marika édesanyját. Hivatali idő után meglátogatta Marika anyját és miután mindent átlátott, eltávozott, de rövid idő mulva egy kosár élelemmel tért vissza. A főorvos-belgyógyász megállapitotta, hogy erős hülés okozta a bajt és különféle gyógyszerekre és jó táplálékra van szükség.

A kisasszony több ismerősét felkereste, akik élelmet vittek Marikáéknak és szép játékokat Marikának.

Marika anyukája hamarosan meggyógyult. Nagyon boldog volt Marika ujból, csak azt nem értette, hogy hogyan gyógyult meg anyuka, hisz nem jött el az Ur Jézus. Aztán anyukája megmagyarázta neki, hogy az Ur Jézus most ugy jön el segiteni, hogy más embereknek a szivét inditja fel a segitésre és igy hallgatta meg a Marika imádságát is, hogy a postakisasszonyt küldte el az ő segitségükre. És mikor a vasárnapi iskolában a tanitó néni feltette a kérdést: "Ki akar mondani vagy kérdezni valamit," Marika gyermekies naivsággal, de ragyogó arccal igy szólt: "Tanitó néni, én levelet irtam az Ur Jézusnak és az Ur Jézus elküldte a postáskisasszonyt, hogy legyen anyukám segitségére". Ennyit mondott a kis Marika, de e pár szó mindenkit mélyen meginditott; különösen egy urihölgyet, aki zsebkendőjébe temetve arcát, zokogott. Ez a hölgy a postáskisasszony volt.

Fülöp Árpád

FONTOS ÉRTESITÉS

Az énekes és történelmi könyveket, valamint a traktákat Petre Gábor testvér Floridába kötözése előtt kezelés végett átadta Rev. Orosz Attila testvérnek. Ezentul a rendelők őhozzá forduljanak, kinek cime:

3076 WOODBARRY ROAD, CLEVELAND, OHIO

A fentemlitetteken kivül kapható: Asztali Biblia, finom diszkötésü Biblia és Uj Testamentum. — Fönnmaradt egy diszkötésü angol- magyar énekeskönyv is, mely szószékre nagyon alkalmas.

Rendelőinket kérjük a fenti cimet figyelembe venni sziveskedjenek!

Petre G. Rt. 2 Box 194, Melbourne, Florida